

MISSIO SAVO
Polvijärvi 24.5.2008
Raamattutunti
Väinö Hotti

ETTÄ HE OLISIVAT YHTÄ

Jäähyväispuhe

Jeesus puhui tämän (Joh.17.) puheen juuri ennen kuolemaansa. Ihmisten viimeisiä sanoja tarkataan. Ne ovat painavia sanoja. Ne ovat lähtevän "testamentti" jälkeen jääville. Jeesuksen sydämellä ennen hänen poislähtöään oli omiensa yhteys. Hän kääntyi tämän huolensa kansa hartaassa rukouksessa Isänsä puoleen.

"Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin" (Joh.17:11).

Teoria ja käytäntö

Lienee vähän niitä, jotka periaatteessa hylkäävät kristittyjen yhteyden, ongelmat tulevat käytännön tasolla. Koska Jeesuksen tätä koskeva käsky on selkeä ja ehdoton, ei kukaan rohkene asettua sitä teoriassa vastustamaan. Voidaan jopa toivottaa siunausta toisen leirin jäsenille. Mutta riittääkö se yhteydeksi?

Yhtä oleminen vie toista lähellä

Jos me rakastamme jotakuta, me haluamme häntä lähelle. Näin myös hengellisessä elämässä. Jos emme halua olla toista uskovaa lähellä, rakkautemme on vain huulten puhetta. Alibiksi Jumalan edessä ei riitä valitettavasti edes se, että "meillä on toinen hengellinen koti".

Saman seudun uskovat yhteen

Alkuseurakunta käsitti kaikki paikkakunnan uskovat. Muut vaihtoehdot olivat suljetut pois. Paavali ratkaisi tämän asian teologisesti kirjeessään korinttolaisille:

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.
11. Sillä Kloen perhevältä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja

keskuudessanne.

12. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".

13. Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?

14. Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen,

15. niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.

16. Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.

17. Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan - ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi" (1. Kor.1:10-17).

Mistä Paavali kiitti?

Kastekäskyhän on Jeesuksen antama, Matt.28:18-20. Eikö jokaisen apostolin kunniasiana pitäisi olla sen tinkimätön noudattaminen? Ei olekaan tavallista, että kiitetään tästä asiasta, mistä Paavali nyt kiittää. Eikö tänäänkin kisailla seurakuntien johtajien kesken siitä, kuinka monta vuoden mittaan on kastettu ja samalla liitetty "meidän seurakuntaan".

Kasteeseen oli tullut lieveilmiö; kasteesta oli tehty **lahkolaisase**. Pietarin ja Apolloksen kastamat olivat alkaneet muodostaa omia klikkejään - kastajasta käsin. Tärkeintä ei ollut, mihin (Kristukseen) oli kastettu, vaan **kuka oli kastanut**. Näin oli muodostunut eri lahkolaisryhmiä - **Kristus oli jaettu!**

Kun Paavali näki, että näin kasteella jaettiin Jumalan kansaa eri leireihin, hän kiitti Jumalaa siitä, ettei ollut laittanut lusikkaansa moiseen soppaan!

Korinton tilanne ennakoiti tulevaa: kaste tulee olemaan vuosisatojen saatossa lahkolaisryhmien synnyttävä. Kasteesta versoo perusteet eri kuppikunnille. Siihen puuttuminen on siksi arkaluontoinen asia. Omaa kasteteologiaa varjellaan kalleimpana aarteena.

Mihin olet kastettu?

Olen kastettu luterilaisuuteen, helluntailaisuuteen, vapaakirkollisuuteen, adventistiksi jne. Tässä on tapahtunut kasteen surkea väärinkäyttö. Kasteen kallis lahja on tarvelty sen väärinkäytöllä.

Oikea kastaminen on KASTE KRISTUKSEEN. Samalla se on kaste EKKLESIAN JÄSENYYTEEN.

Kaste yhdistää - erottaa

Kaste on tarkoitettu uskovia yhdistämään:

"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet" (Gal.3:27).

Lahkolaiskäytössä siitä on kuitenkin tullut yksi tärkeimmistä erottavista tekijöistä. On syytä huomioida, että Jeesus itse antoi kastekäskyn. Se on siksi äärimmäisen tärkeä käsky. Mutta hän ei sanonut, millä vesimäärällä kaste on suoritettava tai mitä seremonioita kasteen yhteydessä tulee noudattaa - näitä koskevat säädökset ovat ihmiskäskyjä (ehdonvallanasioita).

Kaste on sinetti

Aabrahamille ympärileikkaus tuli "uskon vakuudeksi, sinetiksi":

"Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden SINETIKSI, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna" (Room. 4:11).

Kaste on "Kristuksen ympärileikkaus":

"ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ette käsintehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella" (Kol. 2:11).

Kun ihmiset alkuseurakunnassa tulivat uskoon, HEIDÄN USKONSA VAHVISTETTIIN JA SINETÖITIIN KRISTUKSEN YMPÄRILEIKKAUKSEL- LA, KASTEELLA! Kasteen merkitys: SINETTI.

"Tosin näemme Uudesta testamentista, että monet pääsivät Jeesuksen yhteyteen kasteen kautta, kun he tulivat samanaikaisesti uskoon. Mutta näemme myös, että jotkut tulivat Jeesuksen yhteyteen ennen kuin heidät oli kastettu tulemalla uskoon sen sanan kautta, jonka he kuuluivat heille julistettavan (Apt. 10:43-44). Heille kasteesta tuli vahvistus sille, mitä he jo uskon kautta olivat ottaneet vastaan. Ja näemme myöskin Uudesta testamentista, ettei ketään kastettu, joka ei tullut uskoon Jeesukseen, sillä heidän sydämensä eivät olleet oikeita Jumalan edessä" (Öivind Andersen).

Varsinainen asian olemus ei ole sinetti, vaan SINETÖITÄVÄ ASIA! Me emme saa tehdä sinetistä hallitsevaa pääasiaa, vaan keskeisin on sinetöitävä asia, USKO.

Hengellisen kodin eksytys

Alibina oman karsinan muodostamiseen ja omistamiseen on "hengellinen koti". Mutta entä jos jätettäisiin hengellinen koti kylmilleen ja siirryttäisiin **ekkklesia-ajatteluun**? Onko hyvästä tullut parhaimman vihollinen?

Mahdoton ajatus! Ei niinkään, jos saamme kyvyn ajatella hengellisen kodin taustoja ja teologiaa. Hengellisten kotien raja-aidat eivät ole Jumalan tekemät. Niiden syntyyn jää tämän jälkeen kaksi vaihtoehtoa: 1. Joku neutraali herra. 2. Jumalan vastustaja, Saatana. Mikä on meidän arviomme. Jos päätymme jälkimmäiseen vaihtoehtoon, tuskin haluamme olla yhteistyössä **vihtahousun** kanssa. Kun vielä saamme purkuhommaa vauhdittamaan Jeesuksen käskyn, Joh.13:34-35.

Niinkuin mekin

Jeesus rukoilee, että hänen omillansa olisi yhtä kiinteä yhteys toisiinsa kuin Jeesuksella oli Isään. Jeesus oli Isästä syntynyt ja oli näin **olemuksellisesti** yhtä Jumalan kanssa. Uskovilla tulisi myös samasta Isästä syntyneenä olla olemuksellinen yhteys toisiinsa.

"Minä ja Isä olemme yhtä" (Joh.10:30).

Täydellisesti yhtä

Tämä on jotakin muuta ja enemmän kuin yhteiset mielipiteet. Tämä on OLEMUKSEN YHTEYTTÄ!

"Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat **täydellisesti** yhtä" (Joh.17:22-23).

Ongelmia

Jos ja kun Jeesus joutui hartaasti rukoilemaan uskovien yhteyden puolesta, merkitsee se sitä, ettei yhteys ole itsestäänselviö. Uskovien keskinäinen yhteys on Akilleen kantapää, johon Saatana pyrkii iskemään, koska se tietää sen merkittävyyden Jumalan valtakunnan työn kannalta.

Kirkkohistoria osoittaa kuinka surkeasti kristikunnassa on onnistuttu keskinäisen yhteyden vaalimisessa. Uskonsodat ovat räikein esimerkki siitä, kuinka Perkele on päässyt hallitsemaan seurakuntia. Seurakunnista on muodostunut Kristuksen seurakunnan irvikuvia.

MIKSI YHTEYS ON TÄRKEÄ?

1. Se on Jeesuksen toivomus, kehotus ja jopa - käsky

"Uuden **käskyn** minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:34-35).

Jeesuksen käskyihin tulee suhtautua vakavasti. Tällä testataan, olemmeko me Jeesuksen ystäviä lainkaan.

"Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä" (Joh.15:14).

2. Se kuuluu valkeudessa vaeltamiseen.

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" Joh.1:7).

Ilman yhteyttä Herran omiin me "vaellamme pimeydessä". Ilman yhteyttä toisiin uskoviin me olemme myös ulkopuolella veren puhdistuksen. Todellisuudessa meillä ei Raamatun mukaan tällöin ole yhteyttä Jumalaankaan!

3. Lakihenkisyys yhteyden esteenä

Uskoon tulleella on kaksi "sudenkuoppaa": Toinen on palaaminen takaisin syntielämään. Toinen on taas lainalaisuus, johon galatalaiset joutuivat. Siellä oppi on "tiukkaan napitettua". Tällöin ollaan orjallisessa "puhdasoppisuuden kahleessa". Siellä ei ole sielun lepoa eikä rauhaa. Tällä tiellä yritetään tulla omilla teoilla vanhurskaaksi. Mutta samalla on jouduttu "pois Kristuksesta".

"Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta" (Gal.5:4).

Jos uskova pysähtyy vanhurskauttamiseen, hän suistuu välttämättä "lihan tekoihin". Hänellä voi olla kirkas uskoontulo, mutta sitä ei seuraakaan kasvaminen Kristuksessa ja vaeltaminen Hengessä.

"Niinkö älyttömiä olette? Te alotitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte?" (Gal.3:3).

Tästä on seurauksena vihanpito uskovien kesken.

"te purette ja syötte toisianne" (Gal.5:15).

4. Vapaan vai orjattaren poika?

Hengellisellä kentällä on sekä vapaan että orjattaren lapsia. Näillä ei ole olemuksen yhteyttä, koska heillä on eri äiti. Pyhä Henki synnyttää vapauteen, armolapseksi. Haagar taas synnyttää pykälien (lain) alaisuuteen. Siellä ei tiedetä mitään uskovon vapaudesta, ilosta ja rauhasta. Haagarin lapset ovat "mooseslaisia". He luulevat pelastuvansa lain täyttämällä. He eivät ole omistaneet Jeesuksen lain täyttämistä itselleen, vaan pyrkivät tulemaan omin ansioin vanhurskaaksi. Mutta kaikista hyvistä pyrkimyksistään huolimatta he ovat "kirouksen alla".

"Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee" (Gal.3:10).

On huomattava, että ihminen voi syntyä "armolapseksi", mutta sitten luisuu lakikristillisyyteen - ja Haagarin lapseksi.

5. Lakihenkisyys ja lihallisuus kuuluvat yhteen

Orjattaren lapset tuntee siitä, että he hyväksyvät uskoviksi vain heidän kaavoihinsa sopivan kristityn. Heiltä puuttuu valtakuntanäkemyks. Lahkohenkisyys ja lihan teot kuuluvat yhteen, koska laki ei anna voimaa lihan tekoja vastaan.

16. Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.

17. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte.

18. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.

19. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus,

20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot,

21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa" (Gal.5:16-21).

Fariseukset ja kirjanoppineet edustivat lakihenkisyyttä. Jeesus antoi heistä musertavan tuomion. Raamatun tuntemus heillä oli erinomainen, mutta he hylkäsivät Jeesuksen. He pitivät tarkkaa huolta ulkonaisesta olemuksestaan, mutta sydämen asiat olivat retuperällä. Jeesus ei tyytynyt ulkokuoreen, vaan kävi paljastamaan fariseusten sisintä - siitä syntyi sota.

"Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän" (Joh.5:39-40).

25. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

26. Sinä sokea fariseus, puhdistista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!

27. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!

28. Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta" (Matt.23:25-28).

6. Orjan ja vapaan lapset eivät voi olla yhtä

Samoin kuin uskova ei voi tuntea yhteyttä maailman lasten kanssa, yhteys ei onnistu myöskään "Haagarin perillisten" kanssa.

"Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin" (Gal.4:29).

7. Että maailma uskoisi

Uskovien riitely tekee julistuksesta epäluotettavan.

"että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt" (Joh.17:11).

Menestyksenkäs evankelioimistyö edellyttää uskovien yhteistyötä ja samanmielisyyttä.